

Una qüestió complexa

Dg, 26/04/2015 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

A primers de març, quan pràcticament ningú no s'ho esperava, el país es va despertar immers en una polèmica alarmant. Tots els mitjans es van veure obligats a fer-se'n ressò. Les circumstàncies ho requerien, i gairebé tothom va creure que podia dir-hi alguna cosa: alguns, en contra de no sabien què; altres, en contra de les opinions publicades. Semblava que tots hi estàvem implicats.

El Butlletí Oficial de l'Estat havia publicat els currículums d'una assignatura del sistema educatiu que reunia unes característiques especials: la Religió Catòlica. Molts dels qui opinaven en contra de d'aquests currículums eren els qui han prescindit de la religió; per tant, la publicació d'aquests currículums no els afectava. Altres, sense haver llegit els documents sencers, en van criticar durament algunes frases concretes; segons ells, deien el que no havien de dir i invitaven totes les escoles a fer coses que no havien de fer; altres, com sol passar en aquests casos, van mostrar que ignoraven el caràcter dels currículums de Religió Catòlica: no sabien qui els havia redactat ni quina finalitat tenien. Segons alguns, la culpa de tot, la tenia el ministre Wert, mentre altres acusaven l'Església de no saber que la nostra societat ja ha traspassat el llindar del segle XXI i que les escoles no han de tenir res a veure amb les religions.

Pocs dies després d'esclatar la polèmica, alguns mitjans van començar a publicar articles d'opinió amb una finalitat evident: situar la qüestió dels currículums de Religió en el lloc que els correspon y mostrar-ne les característiques essencials: són el que són i diuen el que diuen perquè responen a un dret fonamental dels pares: han de poder decidir la formació religiosa que els seus fills han de rebre a les escoles; i han de poder exercir aquest dret amb plena llibertat.

Però això, que sembla molt senzill i indiscutible, en realitat és una qüestió molt complexa que desperta sentiments i desvetlla prejudicis que dificulten d'adopció d'una serena actitud crítica i impedeixen fer-la objecte d'un diàleg mínimament constructiu.

Les circumstàncies actuals, el sol fet de plantejar la qüestió de la presència de qualsevol religió en les escoles ja provoca reaccions sovint visceral, poc raonades i de difícil justificació. Si es tracta de la religió catòlica, encara més.

Si hi afegim que, en les escoles, la paraula *currículum* ha esdevingut una paraula màgica que requereix moltes pàgines per a descriure'n el significat i les implicacions, ens adonarem que cal ser molt curiosos si en fem ús en les nostres converses. Sabem tots de què parlem quan ens referim a alguns «estàndards d'aprenentatge avaluable» del currículum de Religió? Heus aquí la qüestió.

(Article publicat a *Catalunya Cristiana*, Núm. 1857, 26 d'abril de 2015).